

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ

ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601, тел. (044) 256-12-82, gsu@police.gov.ua

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«18» квітня 2026 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 3-го відділу (документування злочинів проти миру, людяності та ознак геноциду) управління документування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції Сніщук Олександр Леонідович, розглянувши матеріали досудового розслідування № 12022052690000268 від 16.04.2022, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1, 2 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, керуючись ч. 4 ст. 22, п. 6 ч. 1 ст. 40, ст. 42, ст. 111-112, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Каплунову Анатолію Сергійовичу,
24.10.1981 року народження, уродженцю
с. Велика Мартинівка Ростовської області,
Російської Федерації, проживаючому
за адресою: пер. Гастелло, 4-а, кв. 53,
м. Байськ Ростовської області, Російської
Федерації, громадянину РФ,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень,
передбачених:

- ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001) –
тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому
за попередньою змовою групою осіб;

- ч. 2 ст. 438 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001) –
тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням, поєднаним з умисним
вбивством, вчиненому за попередньою змовою групою осіб.

**Фактичні обставини кримінальних правопорушень,
у вчиненні яких підозрюється Каплунов А.С.:**

1. З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

2. Відповідно до ст. 2 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Конвенція), ця Конвенція, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до положень частини 1 статті 4 Конвенції особами, які перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Згідно положень статті 27 Конвенції, особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу та повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно та захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, та від образ.

Відповідно до ст. 29 Конвенції сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників,

Згідно з положеннями ст. 31 Конвенції - жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під

захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Відповідно до ст. 32 Конвенції забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно вимог ст. 147 Конвенції серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Крім того, відповідно до положень ч. 2. ст. 75 Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (далі - Протокол I), заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні, а.3) тілесні покарання; б) знущання над людською гідністю, принижуюче й образливе поводження; е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

3. Під час збройного протистояння військових підрозділів України та цивільних осіб проти збройних формувань РФ, низка військовослужбовців з числа захисників та оборонців України, а також з числа цивільного населення потрапили в полон до ворога. Окрім цього, представниками держави-агресора систематично здійснювалось безпідставне затримання цивільних осіб та створено систему для їх утримання в місцях позбавлення волі, в яких організовано жорстоке поводження щодо них.

Після потрапляння у полон військовослужбовців Збройних Сил України та позбавлення волі цивільних осіб, деяких з них переміщали за межі України та доставляли, у тому числі, до федеральної казенної установи «Виправна колонія № 12 Головного управління Федеральної служби виконання покарань по Ростовській області» (далі – виправна колонія № 12), яка розташована за адресою: Російська Федерація, Ростовська область, м. Каменськ-Шахтинський, вул. Морська, 94, де було створено місце для тимчасового

утримання таких осіб.

Керівництво виправної колонії № 12 здійснював **Кашлунов Анатолій Сергійович, 24.10.1981 року народження**, який з 21.03.2022 по 12.09.2024 перебував на посаді начальника федеральної казенної установи «Виправна колонія № 12 Головного управління Федеральної служби виконання покарань по Ростовській області», на підставі наказу № 84-лс від 21.03.2022 Головного управління Федеральної служби виконання покарання по Ростовській області.

Відповідно до пункту 2.1. Розділу II Статуту федеральної казенної установи «Виправна колонія № 12 Головного управління федеральної служби виконання покарань по Ростовській області» (далі – Статут), затвердженого наказом Федеральної служби виконання покарань № 1184 від 27.12.2021 «Про затвердження статутів федеральних казенних установ, підпорядкованих Головному управлінню Федеральної служби виконання покарань по Ростовській області» предметом і цілями діяльності федеральної казенної установи «Виправна колонія № 12 Головного управління федеральної служби виконання покарань по Ростовській області» (далі – Установа) є: забезпечення охорони прав, свобод і законних інтересів засуджених; забезпечення правопорядку і законності в Установі, забезпечення безпеки засуджених, які в ній утримуються; створення засудженим умов утримання, які відповідають нормам міжнародного права, положенням міжнародних договорів Російської Федерації, федеральних законів та інших нормативно-правових актів Російської Федерації.

Згідно з підпунктом 2.5.1. пункту 2.5. Розділу II Статуту для досягнення цілей, зазначених в підпункті 2.1. цього Статуту, Установа забезпечує у відповідності до законодавства Російської Федерації: правопорядок і законність в Установі, а також безпеку осіб, які знаходяться на її території; умови утримання засуджених.

Відповідно до підпункту 2.5.2. пункту 2.5. Розділу II Статуту Установа здійснює: матеріально-побутове забезпечення засуджених; виконання встановлених санітарно-гігієнічних і протиепідемічних вимог, які забезпечують охорону здоров'я засуджених.

Згідно з підпунктом 2.5.3. пункту 2.5. Розділу II Статуту Установа організовує надання медичної допомоги засудженим в медичних організаціях кримінально-виконавчої системи Російської Федерації, а при неможливості надання такої допомоги в зазначених організаціях, в організаціях державної та муніципальної систем охорони здоров'я.

Відповідно до пункту 4.1. Розділу IV Статуту управління установою здійснює, зокрема, керівництво Установи (начальник, його заступники).

Згідно з пунктом 4.4. Розділу IV Статуту безпосереднє керівництво Установою у відповідності до законодавства Російської Федерації, відомчими нормативно-правовими актами і цим Уставом здійснює начальник Установи.

Відповідно до пункту 4.6. Розділу IV Статуту начальник Установи: встановлює обов'язкові для виконання правила внутрішнього розпорядку в Установі; здійснює загальне керівництво діяльністю установи, несе персональну відповідальність за її результати; в межах своїх повноважень видає у встановленому порядку накази і розпорядження, організовує контроль за їх

виконанням; забезпечує підбір кадрів установи, їх підготовку, дотримання законності, службової (трудової) дисципліни; в межах свої повноважень організовує проведення службових перевірок, заохочує і притягає працівників до дисциплінарної і матеріальної відповідальності.

Каплунов А.С., будучи начальником виправної колонії № 12, відповідно до вимог п. 399 Правил внутрішнього розпорядку виправних установ, затверджених наказом Міністерства юстиції Російської Федерації № 110 від 04.07.2022 (далі – Правила), наділявся повноваженнями щодо організації та затвердження розпорядку дня засуджених до позбавлення волі, а також забезпечення його виконання.

Згідно із п. 399 Правил, саме начальник установи або особа, яка його заміщує, затверджує наказом розпорядок дня засуджених до позбавлення волі, на основі типового зразка, а також зобов'язаний довести затверджений розпорядок дня до відома персоналу та утримуваних осіб. Виконуючи зазначені повноваження, начальник виправної колонії здійснює загальне керівництво режимом утримання, контролює діяльність підлеглих співробітників, організовує режимні та охоронні заходи, а також забезпечує дотримання встановлених правил, норм і порядку виконання покарань та застосування заходів впливу до осіб засуджених до позбавлення волі.

При цьому, відповідно до пункту 158 Правил, всі засуджені до позбавлення волі, які прибули до виправної установи, оглядаються медичним працівником медичної організації кримінально-виконавчої системи з обов'язковим проведенням тілесного огляду, термометрії, антропометрії, а також проходять санітарну обробку.

Крім того, пунктами 167, 169 Правил передбачено, що в період перебування засудженого до позбавлення волі у виправній установі медичною організацією кримінально-виконавчої системи здійснюється динамічне спостереження за станом його здоров'я, яке включає в себе щорічне лабораторне дослідження і огляд лікарем-терапевтом або фельдшером, а також флюорографію легень або рентгенографію органів грудної клітки (легень) не рідше одного разу на шість місяців в рамках проведення профілактичних медичних оглядів. При наявності показань засудженим до позбавлення волі призначаються додаткові дослідження і консультації лікарів-спеціалістів.

Також згідно пунктам 173, 175 Правил, адміністрація виправної установи забезпечує можливість звернення засудженого до позбавлення волі в медичну організацію кримінально-виконавчої системи для надання йому медичної допомоги. У випадку необхідності надання медичної допомоги у невідкладній або екстреній формі засуджений до позбавлення волі може звернутися до будь-якого працівника виправної установи, який зобов'язаний вжити заходів для організації надання йому медичної допомоги. Медичною організацією кримінально-виконавчої системи спільно з адміністрацією виправної установи організується цілодобове надання медичної допомоги засудженим до позбавлення волі у невідкладній або екстреній формі.

При отриманні засудженими до позбавлення волі тілесних ушкоджень, травм (побутових або виробничих), а також при отруєнні медична допомога

йому надається невідкладно медичними працівниками медичної організації КВС, проводиться його медичне освідування, про факт отримання тілесних ушкоджень, травм (побутових або виробничих), і у випадку отруєння письмово інформується начальник виправної установи або особа, його замінює. Медичне освідування вклучас в себе медичний огляд, при необхідності – із застосуванням додаткових методів досліджень і консультацій лікарів-спеціалістів (пункт 161 Правил).

При надходженні інформації про отримання засудженими до позбавлення волі тілесних ушкоджень і побутових травм начальник виправної установи або особа, що його заміняє, організує проведення заходів у відповідності з Інструкцією про прийом, реєстрацію і перевірку в установах і органах кримінально-виконавчої системи повідомлень про злочини і події, затвердженої наказом Міністерства юстиції Російської Федерації від 11 липня 2006 р. № 250 (пункт 162 Правил).

Вищевказані Правила, з урахуванням кримінально-виконавчого законодавства РФ, розповсюджуються на всіх без винятку осіб, утримуваних в установах виконання покарань на території Російської Федерації, у тому числі на осіб, які перебувають під захистом Конвенції.

Таким чином, начальник виправної колонії №12, Каплунов А.С. мав повний обсяг організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських повноважень, визначених нормативними актами держави-агресора, і був безпосередньо відповідальним за режим утримання, умови перебування, безпеку утримуваних осіб, а також за належний контроль за діями підлеглих працівників установи.

При цьому, під час утримання у місцях несвободи, у тому числі на території наведеної виправної колонії № 12 до українських військовослужбовців, які набули статусу військовополонених та позбавлених свободи цивільних осіб, застосовувались фізичне та психологічне насильство, жорстке поводження, а також вчинялися дії, які ображають особисту честь і гідність особи, зокрема образливе та принизливе поводження, яке розпочиналось з моменту їх доставляння в установу, під час так званої «прийомки», далі продовжувалось в дисциплінарному ізоляторі (ДІЗО) та бараках, протягом всього часу їх утримання.

Жорстоке поводження відносно утримуваних осіб супроводжувалося проявами національної нетерпимості до українців, їх залякуванням, а також переконуванням у безвихідності ситуації та необхідності співпраці з представниками держави-агресора.

До вчинення вказаної протиправної діяльності відносно військовополонених та цивільних осіб має відношення ряд співробітників виправної колонії № 12, у тому числі начальник вищезазначеної колонії Каплунов А.С.

Каплунов А.С., будучи начальником виправної колонії № 12, діючи умисно, за попередньою змовою із підпорядкованими йому співробітниками установи Пушкарьовим Микитою Олександровичем, 14.10.1999 року народження, Фатєєвим Олегом Юрійовичем, 02.01.1981 року

народження та іншими невстановленими співробітниками вказаної установи, розуміючи, що між Російською Федерацією і Україною з 19 лютого 2014 триває міжнародний збройний конфлікт, діючи в умовах такого конфлікту та у зв'язку з ним, усвідомлюючи, що частина утримуваних українців є цивільними особами, реалізуючи свій злочинний умисел, у порушення вимог ст. ст. 27, 29, 31, 32, 147 Конвенції та п.п. а) зокрема: а.2), а.3); б); е) ч. 2 ст. 75 Протоколу I організував жорстоке поводження з утримуваними українцями.

За вказівками Каплунова А.С. підпорядкованими співробітниками виправної колонії № 12 здійснювався нагляд та постійний контроль за військовополоненими та затриманими цивільними особами, а також здійснювалось їх конвоювання та охорона, під час яких відносно останніх з відома Каплунова А.С. систематично вчинялось жорстоке поводження, яке виражалось у застосуванні фізичного та психологічного насильства, у тому числі погрози насильством, побиття руками, ногами й гумовими кийками, а також примусове виконання фізичних вправ та поміщення у камеру з неналежними умовами утримання.

Також, Каплунов А.С. достовірно знаючи про заборону нелюдського поводження, неодноразово був особисто присутній під час систематичного застосування фізичного насильства до військовополонених та цивільних осіб, зокрема, коли вони з плацу забігали до приміщення їдальні через так званий «живий коридор» утворений невстановленими співробітниками спеціальних підрозділів та установи виконання покарань, які розташовувалися по обидва боки проходу, які завдавали їм ударів гумовими кийками по різних частинах тіла. Також, під час проведення так званих «перевірок», коли полонені, забігаючи з локального сектору до бараку, зазнавали побиття гумовими палицями та ураження електрошокерами з боку невстановлених співробітників спеціальних підрозділів та установи виконання покарань.

Маючи реальну можливість та службові повноваження для припинення протиправних дій підлеглих, Каплунов А.С. свідомо не вживав жодних заходів для їх припинення, чим фактично сприяв вчиненню воєнного злочину.

Крім того, Каплунов А.С. приховував порушення прав утримуваних осіб та жорстоке поводження з ними від представників Міжнародного Комітету Червоного Хреста, Уповноваженої з прав людини в Російській Федерації та Уповноваженого з прав людини в Ростовській області під час проведення відповідних перевірок.

4. Начальником виправної колонії № 12 Каплуновим А.С. організовано наступний порядок прийому полонених: під час потрапляння на територію установи полоненим та цивільним особам влаштовувався так званий «живий коридор» під час якого невстановлені співробітники спеціальних підрозділів та установи виконання покарань наносили їм удари руками та гумовими кийками по різних частинах тіла, а також словесно ображали і принижували. Після чого полонені здавали особисті речі, отримували одяг встановленого зразка, проходили медичний огляд, опитування, у них відбирали відбитки пальців та зразки волосся. Усі ці дії на кожному етапі супроводжувалися застосуванням до

полонених фізичного та психологічного насильства з боку співробітників зазначеної виправної колонії.

Після завершення вказаних дій полонених поміщали до відповідних камер дисциплінарного ізолятора (ДІЗО), де вони перебували в нелюдських антисанітарних, виснажливих для організму умовах, зокрема камера перебувала у вкрай незадовільному санітарно-гігієнічному стані: низька температура у приміщенні, система опалення була відсутня або не функціонувала належним чином, підвищена вологість, поверхні стін уражені пліснявою та грибок. Внаслідок антисанітарних умов приміщення камер було заселено гризунами, що створювало загрозу поширення інфекційних захворювань. Постільна білизна перебувала у неналежному стані (брудна та зношена), а через відсутність належної вентиляції та прибирання у камері наявний стійкий антисанітарний запах. Водопостачання не відповідало санітарним нормам: гаряча вода була відсутня, холодна вода містила домішки мулу, що унеможливило її безпечне споживання.

Зазначені дії призводили до фізичного виснаження, погіршення стану здоров'я та моральних страждань утримуваних осіб.

Окрім цього, підпорядковані Каплунову А.С. співробітники виправної колонії №12 Пушкарьов М.О., Фатеев О.Ю. та інші невстановлені особи, умисно вчиняли психологічний та фізичний тиск на полонених. Зокрема, Пушкарьов М.О. вдавався до дій, спрямованих на фізичне виснаження полонених, а саме: змушував їх тривалий час перебувати у вертикальному положенні без можливості відпочинку, виконувати фізичні вправи (відтискання від підлоги, присідання, біг у межах камери). Можливість сидіти або відпочивати навмисно обмежувалася. У свою чергу, Фатеев О.Ю. також вдавався до дій, які були направлені на побиття та фізичне виснаження полонених, а саме примушував полонених тривалий час перебувати у виснажливих умовах — змушував їх стояти на відкритому повітрі до 8 годин поспіль як у літній період при високих температурах, так і в зимовий період при низьких температурах, за відсутності належного теплого одягу. Також, Пушкарьов М.О. та Фатеев О.Ю. систематично вчиняли побиття утримуваних осіб.

У подальшому, військовополонених та цивільних осіб поміщали у відповідні бараки, де вони продовжували перебувати в нелюдських, антисанітарних, виснажливих для організму умовах, зокрема: низька температура у приміщенні, відсутність теплого одягу, відсутність гарячої води, недостатня кількість гігієнічних засобів, обмеження у наданні лікарських засобів, обмеження у наданні їжі та води придатної для споживання, недостатній час (не більше 3 хвилин) на прийом їжі, а також заборона сидіти і лежати до відбою.

Крім того, утримання було поєднане з повним контролем над діями військовополонених та цивільних осіб; за ними здійснювалося постійне спостереження, усі дії виконувалися виключно за командою, було заборонено розмовляти з іншими утримуваними, а у випадку порушення організованих Каплуновим А.С. способів і методів режиму позбавлення волі, не встановлені співробітники виправної колонії № 12 застосовували покарання у вигляді

фізичного насильства чи примусу до виконання фізичних вправ.

Умисно організований начальник виправної колонії № 12 Каплуновим А.С. спосіб і методи забезпечення такого режиму позбавлення свободи і умов утримання піддавали військовополонених та цивільних осіб високому рівню страждань.

Зокрема в таких умовах утримувалась наступні цивільні особи:

- [REDACTED], ●.●.19● року народження, у період з 14 вересня 2022 по 12 вересня 2024 року;

- [REDACTED], ●●●.19● року народження, у період з вересня 2022 (точний час та дата в ході досудового розслідування не встановлено) до моменту смерті (16 грудня 2022 року).

5. Жорстоке поводження відносно [REDACTED]

[REDACTED] у період з 14 вересня 2022 по 12 вересня 2024 року утримувався проти його волі у виправній колонії № 12.

У вказаний період, Каплунов А.С., будучи начальником виправної колонії № 12, здійснював керівництво підпорядкованими йому співробітниками вказаної установи, розуміючи, що між Російською Федерацією і Україною з 19 лютого 2014 триває міжнародний збройний конфлікт, діючи в умовах такого конфлікту та у зв'язку з ним, усвідомлюючи, що [REDACTED] – є цивільною особою, та перебуває під захистом міжнародного – гуманітарного права, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на жорстоке поводження з утримуваними в установі українцями, всупереч вище вказаних норм Конвенції та Протоколу I, вчинив жорстоке поводження стосовно [REDACTED] у підпорядкованій йому установі, за попередньою змовою із підлеглими йому співробітниками даної установи Пушкарьовим М.О., Фатєєвим О.Ю., та іншими невстановленими співробітниками вказаної установи.

Так, 14.09.2022 на територію виправної колонії № 12 спеціалізованим транспортним засобом разом з українськими військовополоненими та іншими незаконно позбавленими волі цивільними особами доставлено [REDACTED] [REDACTED], ●.●.19● року народження.

Після доставлення потерпілого [REDACTED], який є цивільною особою, яка не приймала участі у збройному конфлікті та перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, йому влаштовано так званий «живий коридор» під час якого невстановлені співробітники спеціальних підрозділів та установи наносили йому удари руками та гумовими кийками по різних частинах тіла, а також словесно ображали і принижували.

У подальшому, у той самий день, приблизно о 09 годині 30 хвилин, у невстановленому приміщенні виправної колонії № 12, під час опитування потерпілого щодо його анкетних даних, останнього примусово поставлено на коліна, з максимально нахиленими донизу тулубом та головою, із заведенням рук за спину. У цей момент співробітник виправної колонії № 12 інспектор відділу безпеки Фатєєв О.Ю., наніс потерпілому не менше п'яти ударів спеціальним

засобом – гумовою палицею невстановленого зразка у ділянки спини та грудної клітки, а також не менше двох ударів ногами по нижніх кінцівках.

Далі, ██████████ завели до прогулянкового двору виправної колонії № 12, де змусили стати на коліна та опустити голову до землі, утримуючи у такому положенні протягом тривалого часу.

Того ж дня, у продовження так званої процедури «прийомки», потерпілого послідовно переводили між приміщеннями роздягальні, медичного пункту та лазні, у кожному з яких не встановлені співробітники спеціальних підрозділів та співробітники виправної колонії № 12 застосовували насильство, яке полягало у психологічному тиску та побитті спеціальним засобом – гумовою палицею невстановленого зразка, а також руками та ногами.

Після вказаного, ██████████ поміщено у камеру № 2 дисциплінарного ізолятора (далі – ДІЗО), що знаходиться на території виправної колонії № 12, в якому потерпілого утримували до листопада 2022 року (точний час досудовим розслідуванням не встановлено).

У вказаній камері потерпілого утримували в нелюдських, антисанітарних, виснажливих для організму умовах, зокрема: низька температура у приміщенні, відсутність опалення, теплого одягу, гарячої води та непридатність для споживання води, брудна постільна білизна, яку адміністрація виправної колонії № 12 не замінювала упродовж тривалого часу, наявність гризунів, тарганів та плісняви на стінах.

Під час утримання ██████████ у вищевказаній камері йому також заборонялось розмовляти з іншими утримуваними, а у випадку порушення організованих Каплуновим А.С. способів і методів режиму позбавлення волі, не встановлені співробітники виправної колонії № 12 застосовували до потерпілого фізичне насильство, чи примусу до виконання фізичних вправ, непропорційних людським фізичним можливостям (наприклад 1000 присідань або 500 відтискань).

Крім того, щоденно, під час ранкових перевірок, які зазвичай відбувались через дві години після підйому, що оголошувався о 06:00 годині ранку, ██████████ та інших утримуваних осіб виводили з приміщення камери у коридор ДІЗО, ставили обличчям до стіни з піднятими догори руками, після чого не встановлені співробітники спеціальних підрозділів та виправної колонії № 12 здійснювали їх побиття шляхом нанесення ударів руками, ногами, а також спеціальними засобами – гумовими палицями невстановленого зразка по руках, ногах, тулубу та голові.

У листопаді 2022 (точний час досудовим розслідуванням не встановлено), ██████████ переведено та поміщено у приміщення бараку № 7, виправної колонії № 12, в якому потерпілого утримували до самого обміну 12.09.2024.

У приміщенні бараку № 7 потерпілий продовжував утримуватись в нелюдських, антисанітарних, виснажливих для організму умовах, зокрема: низька температура у приміщенні, відсутність опалення, теплого одягу, гарячої води та непридатність для споживання води, брудна постільна білизна, яку адміністрація виправної колонії № 12 не замінювала упродовж тривалого часу, наявність гризунів та плісняви на стінах.

Крім того, під час утримання у приміщенні вказаного бараку, потерпілий продовжував систематично зазнавати фізичного насильства та психологічного тиску з боку співробітників виправної колонії № 12, які реалізовували організовані Каплуновим А.С. способи і методи виконання режиму позбавлення свободи, спрямовані на залякування, фізичне насильство та приниження людської гідності, а саме:

- у середині лютого 2023 року (точний час досудовим розслідуванням не встановлений), підпорядкований Каплунову А.С. інспектор відділу безпеки Фатєєв О.Ю., перебуваючи у приміщенні бараку № 7, вишикував у коридорі [REDACTED] та інших утримуваних разом з ним осіб, змусив їх зайняти положення так званої «розтяжки» — обличчям до стіни, з широко розставленими ногами та руками, долонями назовні;

Далі, Фатєєв О.Ю. наніс [REDACTED] не менше шести ударів руками у ділянку спини, нирок та печінки, а також не менше десяти ударів ногами по нижніх кінцівках, зокрема по внутрішній та зовнішній частинах литок;

- на початку квітня 2023 року (точний час досудовим розслідуванням не встановлено), підпорядкований Каплунову А.С. інспектор відділу безпеки Пушкарьов М.О., перебуваючи у приміщенні коридору бараку № 7, змусив [REDACTED] зайняти вищевказане положення так званої «розтяжки» та наніс потерпілому до десяти ударів кулаками в ділянку грудної клітки та область нирок, а також приблизно десять ударів ногами по нижніх кінцівках та руках потерпілого;

- на початку квітня 2024 (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) підпорядкований Каплунову А.С. співробітник виправної колонії № 12 інспектор відділу безпеки Пушкарьов М.О., перебуваючи у локальному секторі, розташованому на відкритій ділянці території виправної колонії № 12, змусив [REDACTED] стати біля стіни на відстані приблизно 5–7 метрів від себе та використовуючи футбольний м'яч, наносив удари в напрямку потерпілого, влучивши більше 20 разів у різні частини тіла останнього, зокрема в ділянки тулуба та голови.

Всіма зазначеними вище організованими Каплуновим А.С. способами і методами виконання такого режиму позбавлення свободи і умовами утримання, потерпілому [REDACTED] завдано фізичного болю та моральних страждань.

Зазначеними діями, які виразились в організації загального керівництва режимом утримання із застосуванням насильства та забезпечення неналежних умов утримання щодо [REDACTED], контролем діяльності підлеглих співробітників виправної колонії № 12 Пушкарьова М.О. та Фатєєва О.Ю., Каплунов А.С. у порушення вимог ст. ст. 27, 29, 31, 32, 147 Конвенції та п.п. а) зокрема: а.2), а.3); б); е) ч. 2 ст. 75 Протоколу I, вчинив спільно з підлеглими співробітниками нелюдське поводження до цивільної особи, що перебувала під захистом міжнародного гуманітарного права, що згідно статті ст. 8(2)(а)(ii) Римського статуту є воєнним злочином.

Таким чином, Каплунов Анатолій Сергійович, 24.10.1981 року народження, підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним

населенням, вчиненим за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

6. Жорстоке поводження відносно [REDACTED]:

[REDACTED] у період з вересня 2022 (точний час в ході досудового розслідування не встановлено) до моменту смерті (16 грудня 2022 року) утримувався проти його волі у виправній колонії № 12.

У вказаний період, Каплунов А.С., будучи начальником виправної колонії № 12, здійснював керівництво підпорядкованими йому співробітниками вказаної установи, розуміючи, що між Російською Федерацією і Україною з 19 лютого 2014 триває міжнародний збройний конфлікт, діючи в умовах такого конфлікту та у зв'язку з ним, усвідомлюючи, що [REDACTED] – є цивільною особою, та перебуває під захистом міжнародного – гуманітарного права, реалізуючи свій злочинний умисел, спрямований на жорстоке поводження з утримуваними в установі українцями, всупереч вище вказаних норм Конвенції та Протоколу I, вчинив жорстоке поводження стосовно [REDACTED] у підпорядкованій йому установі, за попередньою змовою із підлеглими йому співробітниками даної установи Пушкарьовим М.О., Фатєєвим О.Ю., та іншими невстановленими на цей час співробітниками вказаної установи.

Так, 14.09.2022 на територію виправної колонії № 12 спеціалізованим транспортним засобом («автозак») разом з українськими військовополоненими та іншими незаконно позбавленими волі цивільними особами доставлено [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] року народження.

Після доставлення потерпілого [REDACTED], який є цивільною особою, яка не приймала участі у збройному конфлікті та перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права, йому влаштовано так званий «живий коридор» під час якого невстановлені співробітники установи наносили йому удари руками та гумовими кийками по різних частинах тіла, а також словесно ображали і принижували.

Далі, [REDACTED] завели до прогулянкового двору виправної колонії № 12, де змусили стати на коліна та опустити голову до землі, утримуючи у такому положенні протягом тривалого часу.

Того ж дня, у продовження так званої процедури «приймки», потерпілого послідовно переводили між приміщеннями роздягальні, медичного пункту та лазні, у кожному з яких не встановлені співробітники спеціальних підрозділів та працівники виправної колонії № 12 застосовували насильство, яке полягало у психологічному тиску та побитті спеціальним засобом – гумовою палицею невстановленого зразка, а також руками та ногами.

Після вказаного, [REDACTED], поміщено у камеру № 5 дисциплінарного ізолятора (далі – ДІЗО), що знаходиться на території виправної колонії № 12, в якому потерпілого утримували до листопада 2022 року (точні дата та час в ході досудового розслідування не встановлені).

У вказаній камері потерпілого утримували в нелюдських, антисанітарних,

виснажливих для організму умовах, зокрема: низька температура у приміщенні, відсутність опалення, теплового одягу, гарячої води та непридатність для споживання води, брудна постільна білизна, яку адміністрація виправної колонії № 12 не замінювала упродовж тривалого часу, наявність гризунів, тарганів та плісняви на стінах.

Під час утримання [REDACTED] у вищевказаній камері йому також заборонялось розмовляти з іншими утримуваними, а у випадку порушення організованих Каплуновим А.С. способів і методів режиму позбавлення свободи, не встановлені співробітники виправної колонії № 12 застосовували до потерпілого покарання у вигляді фізичного насильства, чи примусу до виконання фізичних вправ, непропорційних людським фізичним можливостям (наприклад 1000 присідань або 500 відтискань).

Крім того, щоденно, під час ранкових перевірок, які зазвичай відбувались через дві години після підйому, що оголошувався о 06:00 годині ранку, [REDACTED] та інших утримуваних осіб виводили з приміщення камери у коридор ДІЗО, ставили обличчям до стіни з піднятими догори руками, після чого не встановлені співробітники спеціальних підрозділів та виправної колонії № 12 здійснювали їх побиття шляхом нанесення ударів руками, ногами, а також спеціальними засобами – гумовими палицями невстановленого зразка по руках, ногах, тулубу та голові.

Окрім цього, невстановлені підпорядковані Каплунову А.С. співробітники виправної колонії № 12, серед яких був інспектор відділу безпеки Пушкарьов М.О., перебуваючи умисно вчиняли психологічний та фізичний тиск на потерпілого.

Зокрема, Пушкарьов М.О. вдавався до дій, спрямованих на фізичне виснаження потерпілого, а саме: змушував його тривалий час перебувати у вертикальному положенні без можливості відпочинку, виконувати фізичні вправи (відтискання від підлоги, присідання, біг у межах камери). Можливість сидіти або відпочивати навмисно обмежувалася.

Умисно організований начальником виправної колонії № 12 Каплуновим А.С. спосіб і методи виконання такого режиму позбавлення свободи і умов утримання, піддавали [REDACTED] високому рівню страждань.

Крім того, Пушкарьов М.О. примушував потерпілого виконувати дії, які могли створити небезпеку для його здоров'я, а саме — стрибати з другого ярусу ліжка на підлогу, тримаючи у руках простирadlo. Під час цих дій Пушкарьов М.О. продовжував словесно принижувати потерпілого, у тому числі називаючи його «десантником» у зневажливій формі.

Разом з тим, Пушкарьов М.О., організовував застосування фізичного насильства щодо потерпілого [REDACTED]. Зокрема, Пушкарьов М.О. змушував інших українських полонених, які утримувалися разом із [REDACTED], в одній камері, вчиняти щодо нього насильницькі дії. Для цього він обирав одного з полонених, який повинен був стати навпроти [REDACTED] та наносити останньому удари по обличчю. Також, Пушкарьов М.О. виводив з камери на коридор та особисто наносив удари руками, ногами, спеціальним

засобом – гумовою палицею по різним частинам тіла потерпілого [REDACTED], чим завдав йому тілесні ушкодження.

Крім того, у середині жовтня 2022 року, приблизно о 10 – 11 години Пушкарьов М.О., перебуваючи у приміщенні ДІЗО, у коридорі поблизу кімнати «бані», діючи умисно, спільно з невстановленим на даний час співробітником виправної колонії № 12, вчинив жорстоке поводження з особою, яка перебувала під його контролем. Зокрема, [REDACTED] знаходився у центрі коридору ДІЗО у так званому положенні «дельфінчик» — із нахиленим тулубом, руками, заведеною за спину долонями назовні. Skorиставшись безпорадним станом потерпілого, Пушкарьов М.О. наніс йому не менше п'яти ударів спеціальним засобом – гумовою палицею невстановленого зразка по оголених сідницях, спині та лівому стегну, чим спричинив фізичний біль та страждання.

У листопаді 2022 (точна дата та час в ході досудового розслідування не встановлено), [REDACTED] переведено та поміщено у приміщення бараку № 7, виправної колонії № 12, в якому потерпілого утримували до моменту смерті (16 грудня 2022 року).

У приміщенні вказаного бараку потерпілий продовжував утримуватись в нелюдських, антисанітарних, виснажливих для організму умовах, зокрема: низька температура у приміщенні, відсутність опалення, теплого одягу, гарячої води та непридатність для споживання води, брудна постільна білизна, яку адміністрація виправної колонії № 12 не замінювала упродовж тривалого часу, наявність гризунів, та плісняви на стінах.

Крім того, під час утримання у приміщенні вказаного бараку, [REDACTED] продовжував систематично зазнавати фізичного насильства та психологічного тиску з боку співробітників виправної колонії № 12, які реалізовували організовані Каплуновим А.С. спосіб і методи виконання режиму позбавлення свободи, спрямовані на залякування, фізичне насильство та приниження людської гідності, а саме:

- восени 2022 року (точні дата та час в ході досудового розслідування не встановлені), під час проведення у коридорі бараку № 7 так званої «перевірки» не встановлені в ході досудового розслідування співробітники виправної колонії № 12 нанесли [REDACTED] та іншим утримуваним українським полоненим удари спеціальним засобом – електрошокером у не встановленій в ході досудового розслідування кількості.

У результаті застосування фізичного насильства [REDACTED] впав на коліна, після чого інспектор внутрішньої безпеки виправної колонії № 12 Фатеев О.Ю., завдав останньому близько п'яти ударів у ділянку спини руків'ям спеціального засобу – гумовою палицею невстановленого зразка;

- у листопаді 2022 року (точна дата в ході досудового розслідування не встановлена), приблизно о 14 годині, під час пересування полонених строем по плацу виправної колонії № 12 у напрямку приміщення їдальні, Фатеев О.Ю., витягнув [REDACTED] зі строю через те, що останній рухався не в ногу з іншими. Після цього, Фатеев О.Ю. умисно штовхнув [REDACTED] на асфальтне покриття, внаслідок чого останній впав, та усвідомлюючи,

що потерпілий перебуває у беззахисному стані, завдав не менше 7 ударів ногою по різних частинах тіла потерпілого;

- у грудні 2022 року (точні дата та час в ході досудового розслідування не встановлені) Фатєєв О.Ю., перебуваючи у приміщенні так званої «каптьорки» в бараці № 7, у формі зухвалої вимоги наказав [REDACTED] відтворити текст пісні, демонструючи цим свою зверхність та владний вплив. Отримавши відмову через незнання потерпілим тексту пісні, Фатєєв О.Ю. схопив [REDACTED] за одяг та із застосуванням значної фізичної сили різко шарпнув його, від чого останній не втримав рівновагу та впав на підлогу. Усвідомлюючи, що [REDACTED] перебуває у беззахисному стані, Фатєєв О.Ю. протягом близько 5 хвилин завдавав множинні удари ногами по різних частинах тіла потерпілого;

- 16.12.2022, у ранковий час (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено), співробітник виправної колонії № 12 Пушкарьов М.О. діючи умисно, реалізуючи встановлені Каплуновим А.С. способи, методи і умови утримання позбавлених свободи осіб, незважаючи на критичний фізичний стан [REDACTED], перебуваючи у приміщенні спального корпусу барака № 7 Пушкарьов М.О. застосував до [REDACTED] фізичне насильство, а саме: примусово годував хлібом, при цьому наніс близько 20 ударів спеціальним засобом – гумовою палицею невстановленого зразка по голові, верхніх та нижніх кінцівках та іншим ділянкам тіла потерпілого. [REDACTED] неодноразово втрачав свідомість, при цьому Пушкарьов М.О. продовжував бити останнього, завдавши в цілому потерпілому, що найменше 25 ударів по голові та всьому тілу.

Зокрема, Пушкарьов М.О. систематично наносив тілесні ушкодження [REDACTED] протягом усього перебування останнього у виправній колонії № 12.

Крім того, в результаті умисного встановлення неналежних умов утримання у виправній колонії № 12, що не відповідають мінімальним стандартам гуманності, було доведено [REDACTED] до патологічного стану крайнього виснаження організму, що характеризується швидкою, мимовільною втратою ваги, м'язової маси та жирової тканини, що стало першопричиною виникнення тяжкого вторинного імунодефіциту.

При будь-яких зверненнях про потребу у наданні медичною допомогою потерпілому, вона не надавалася, або мала суто формальний характер, у зв'язку з чим стан його здоров'я стрімко погіршувався. Така систематична бездіяльність призвела до розвитку двосторонньої вогнищевої гнійної пневмонії, яка через відсутність лікування перейшла у фазу легенево-серцевої недостатності та спровокувала розповсюдження інфекційного процесу на головний мозок потерпілого.

Зокрема, після того як [REDACTED] перевели до бараку виправної колонії № 12, точний час досудовим розслідуванням не встановлений, його, разом з іншими полоненими у кількості понад 10 осіб, після їх звернення за медичною допомогою було доставлено під конвоєм до медичної частини установи.

У вказаному приміщенні невстановлений лікар, наказав [REDACTED] та іншим полоненим зняти верхній одяг, після чого наніс кожному не менше 10 ударів спеціальним засобом – гумовою палицею невстановленого зразка

по різних частинам тіла. Вказаними діями [REDACTED] спричинено фізичний біль і моральні страждання, а також шляхом залякування та застосування насильства фактично позбавлено його можливості реалізувати право на отримання медичної допомоги через обґрунтований страх повторного насильства.

У результаті умисно створених за вказівкою Каплунова А.С. нестерпних умов утримання, відсутність належної медичної допомоги, систематичного застосування фізичного насильства та принижень, фізичний стан [REDACTED] критично погіршився. Він перебував у край виснаженому стані, не міг самостійно пересуватись, неодноразово втрачав свідомість, що свідчило про безпосередню загрозу його життю.

Попри очевидну необхідність надання невідкладної медичної допомоги, Каплунов А.С. разом з невстановленими співробітниками виправної колонії №12 не вжив жодних заходів для збереження життя [REDACTED], а навпаки – продовжив утримання його в умовах, що створювали загрозу для життя.

Унаслідок таких умисних дій Каплунова А.С., підпорядкованих йому Пушкарьова М.О., Фатеева О.Ю. та інших невстановлених співробітників, 16.12.2022 у денний час доби [REDACTED] помер у виправній колонії № 12 в м. Каменськ-Шахтинський Ростовської області.

Смерть [REDACTED] настала від кахексії, яка призвела до тяжкого вторинного імунодефіциту (вираженого зниження загального імунітету), на тлі якого виникла двостороння вогнищева гнійна пневмонія, яка в своєму перебігу призвела до легенево-серцевої недостатності та розповсюдженням інфекційного процесу поза легені (головний мозок). Прогресування двосторонньої вогнищевої гнійної пневмонії, яка в своєму перебігу призвела до легенево-серцевої недостатності з розповсюдженням інфекційного процесу поза легені (головний мозок) у [REDACTED]. Враховуючи місце і час настання смерті [REDACTED] дає достатньо підстав для ствердження того, що умови його перебування були причиною для погіршення стану його здоров'я та настання смерті останнього.

7. Каплунов А.С. будучи на посаді начальника виправної колонії № 12, усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту та маючи обов'язки щодо забезпечення дотримання норм міжнародного гуманітарного права, усвідомлював, що його підлеглі за його ж вказівкою про жорстоке поводження з утримуваними українцями, систематично вчиняють жорстке поводження утримуваних цивільних осіб, які перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права та не становлять жодної загрози для адміністрації установи, свідомо припускав настання небезпечних наслідків у вигляді смерті і каліцтва утримуваних осіб.

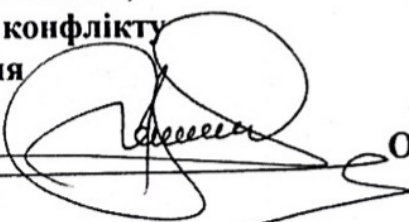
Як наслідок, Каплунов А.С., Фатеев О.Ю., Пушкарьов О.М. та невстановлені працівники виправної колонії № 12 діючи умисно вчинили жорстоке поводження з [REDACTED], що призвело до його смерті.

Зазначеними діями Каплунова А.С., які виразились у наданні вказівки підлеглим співробітникам установи на вчинення жорстокого поводження з цивільним населенням та організації її виконання співробітниками виправної

колонії № 12 Пушкарьовим М.О., Фатєєвим О.Ю. та іншими нествановленими особами, застосовуючи насильство та забезпечуючи неналежні умови утримання щодо [REDACTED], Каплунов А.С. у співучасті з Пушкарьовим М.О., Фатєєвим О.Ю. та іншими нествановленими співробітниками виправної колонії № 12, у порушення вимог ст. ст. 27, 29, 31, 32, 147 Конвенції п.п. а) зокрема: а.2), а.3); б); е) ч. 2 ст. 75 Протоколу I, вчинили за попередньою змовою групою осіб нелюдське поводження, що згідно статей 8(2)(а)(іі) Римського статуту є воєнним злочинном.

Таким чином, Каплунов Анатолій Сергійович, 24.10.1981 року народження, підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, поєднаним з умисним вбивством, вчиненим за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

Старший слідчий в особливо важливих справах
управління документування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
майор поліції

 Олександр ШИЦУК

«ПОГОДЖУЮ»

Прокурор другого відділу другого управління
процесуального керівництва та
підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Офісу Генерального прокурора

 Оксана КУКСА

«27» 04 2026 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту –

зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

**Старший слідчий в особливо важливих справах
управління документування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
майор поліції**

Олександр СНИЩУК

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2026 року